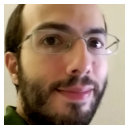
En comunitat



Per JoanM el dt., 29/08/2017 - 09:00

Quan naveguem per la vida, sovint ens trobem sorpreses inesperades. Roques que no coneixíem, remolins imprevistos... La pregària és una relació personal, però no privada. La comunitat enforteix davant d'aquestes roques que ens podrien fer trencar la nau. No és només resar oracions conjuntament, sinó alguna cosa més fonda. He compartit mai amb algú aquest nivell interior del que visc? Compartir allò que prego, amb algú més expert que es posi al costat nostre per acompanyar-nos. Hi haurà esculls perillosos, però encara que ens abordi el cansament o la desesperança, Déu podrà remar a través de l'altre. Jesús mateix els envia de dos en dos: si un cau, l'altre l'aixeca.I doncs, prego o preguem?